

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund og formål

Tilsyn

Reglerne om tilsyn i lov om social service er ikke justeret i forbindelse med kommunalreformen. Der er imidlertid behov for at justere reglerne, da kommunalreformen indebærer, at der ikke længere vil eksistere amtskommunale sociale tilbud omfattet af amtskommunens tilsyn. En lang række amtskommunale tilbud vil blive videreført i kommunalt regi, når kommunalreformen træder i kraft. Det medfører, at kommunerne i langt større omfang vil henvise borgere til tilbud beliggende i andre kommuner. De gældende regler om tilsyn med tilbud efter lov om social service regulerer ikke entydigt denne situation. Det kan således være tvivlsomt, i hvilket omfang borgerens opholdskommune har en tilsynsforpligtelse, når en borger har opholdskommune i én kommune, men benytter et tilbud i en anden kommune. Regeringen har derfor fundet anledning til at se på de eksisterende regler om tilsyn i lov om social service.

Lovforslaget har til formål at fastlægge en mere klar ansvarsfordeling for tilsynet med tilbud efter lov om social service ved at præcisere og forenkle de gældende regler. Præciseringen består i at fastsætte klare regler for, hvilken kommune der har ansvaret for at føre tilsyn med tilbud efter lov om social service. Forenklingen består i, at kun en enkelt kommune er ansvarlig for at føre tilsyn med generelle forhold i et tilbud, som anvendes af flere kommuner. Forslaget omfatter både kommunale og private tilbud. Regionale tilbud er omfattet af regionsrådets tilsyn.

Lovforslaget har tillige til formål at fastsætte tidsvarende og klare regler for tilsyn med personer, som ved dom eller som vilkår for tiltalefrafald skal undergives tilsyn af de sociale myndigheder. De foreslåede regler henlægger forpligtelsen til personens opholdskommune.

Befordringsudgifter ved specialrådgivningsydelser i VISO

Som led i udmøntningen af kommunalreformen på det sociale område foreslås det med lovforslaget, at den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation - VISO - også dækker borgerens befordringsudgifter i de tilfælde, hvor borgeren selv henvender sig til VISO om specialrådgivning, og VISO henviser borgeren til specialrådgivning.

VISO yder gratis vejledende specialrådgivning til såvel kommuner som borgere i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager. VISO bistår tillige kommunen med gratis vejledende udredning af dens borgere i de få mest specialiserede og komplicerede enkeltsager på det sociale område.

I sager, hvor VISO yder udredning af borgeren, afholdes befordringsudgiften af kommunen, idet det er kommunen, der skal henvise borgeren til udredning i VISO. Udredning er - modsat specialrådgivning - et egentligt sagsforberedende skridt, som danner grundlag for den kommunale myndigheds valg af indsats. Henvendelser til VISO om udredning skal derfor altid ske via kommunen. Borgeren kan ikke selv henvende sig til VISO om udredning.

Kommunen afholder tillige befordringsudgiften, hvis kommunen som led i behandlingen af en sag anmoder VISO om specialrådgivningsydelser, der indebærer udgifter til befordring for borgeren.

I de tilfælde, hvor borgeren selv henvender sig til VISO om specialrådgivning, og VISO henviser borgeren til specialrådgivning, skal kommunen ikke afholde befordringsudgiften, da det ikke er kommunen, der har foranlediget specialrådgivningen i VISO. Lovforslaget indebærer, at VISO i disse sager afholder den udgift til befordring, som er en forudsætning for at borgeren kan modtage VISOs specialrådgivningsydelse.

Formålet med lovforslaget er dermed at understøtte borgerens brug af VISOs specialrådgivningsydelser.

VISO udgør en forbedring i forhold til den nuværende amtskommunale specialrådgivningsstruktur, idet VISO - uafhængigt af kommune- og regionsgræn-